

Tartalom:

„az igazság szabaddá tesz benneteket”

Szobor és tér szentelés 1

Olvasói levél:

Jelszó: három kutyanév 2

Szent kereszt napi zárándoklat..... 3

Gyóntatószékben:

Horváth Gábor György 4

10 éve az Úr szolgálatában

Szent Család Óvoda 5

Végig a Mátrabércen (2. rész) 6

Bemutatkozik a Mária Légió..... 7

Jó volt olvasni:

Sík Sándor:

Az acélember..... 8

Világok harca 9

Nevelés napjainkban 10

Anyakönyvi hírek 11

Olvasói levél:

A Szentatya színműve? 11

Miért éppen a Mindszenty

Gimnáziumot választottam? ... 12

Adjunk esélyt Krisztusnak! 13

Szent Gellért napi zárándoklat..... 13

Hittanóra az iskolában 14

Skóciai Szent Margit..... 14

Fiataloknak..... 15

Plébániai hírek 16

„az igazság szabaddá tesz benneteket” (Jn 8,32)

Templomunk lassan feltárja kincseit, városunk épül-szépül, őseink értékeiből újból helyreállíthattunk valamit. A Szentháromság őrzi a várost, kérjük az Urat, hogy arra tudjunk figyelni, ami az igazat, a szépet és a becsületet, a lelki gazdagodást, a hitben való megerősödést, a helytállást növeli bennünk.

Szentírás vasárnapján, 2006. szeptember 24-én dr. Gyimesi Endre polgármester úr, a főjegyző úr, az alpolgármester urak, az evangélikus és református lelkész urak és a képviselőtestület jelenlétében mondott ünnepei szentmisét dr. Veres András, a Szombathelyi Egyházmegye új püspöke.

A szentírás égi üzenet, az olvasmány a Bölcsesség könyvéből a gonosz beszédéről, a szentlecke szent Jakabtól az igazság gyümölcséről szól. Az evangélium szent Márktól: „Megmondta nekik, hogy az Emberfiát az emberek kezére adják, megölik, de ... harmadnapra feltámad.” (Mk 9,31)

Püspök atya homiliájában sokféle vallásról szólt, melyeknek nagy része szinte emberi törekvésből származik, kíváncsi Istenre, szeretné Őt megismerni. Az Atya az idők teljességében elküldte Fiát a világba, hogy a próféták töredékes kinyilatkoztatását teljessé tegye. Külön tiszteletben részesíti az írásba foglalt kinyilatkoztatást, melyben Jézus mindenki számára érthetővé tette, hogy miért vagyunk a világban, ki az Isten, mi a szándéka, mi az Atya szeretete, a másik ember szeretete, melyben szintén az Istent fedezzük fel, ez teheti az ember életét teljessé. Jézus megmutatta az utat: „Én vagyok az Út az Igazság, az Élet.” (Jn 14,6). Az ember, ha ehhez az igazsághoz szabja lépteit, cselekedeteit, elérheti a boldogságot.

Az Egyház hirdeti Krisztus igazságát. Nem könnyű hűségessé maradni, de akiben a szándék megvan, képes legyőzni a kísértéseket és boldogan élhet Isten gyermekeként. Nehéz az igazsághoz hűségessé maradni, ha a bűn, a hazugság tobzódik a világban. A bűn nemcsak az egyén, hanem a közösség életét is megrontja. Ahol a bűn, hazugság üti fel a fejét, megbomlik a szeretet, bizalom, felbomlik a közösség is. A gonosz megalázza az igaz embert, a hazugság azt akarja, hogy az igaz embert próbára téve eltávolítsa az igazságtól. Aki hazudik, a sötétség embere, nincsen más út, csak az egyenesség, az őszinteség. Nem lehet megalkudni, mert felbomlik minden erkölcsi norma, szenvedés lesz a vége.

A hívő embernek ki kell állnia tántoríthatatlanul az igazság mellett, mint Jézus mondta „szavatok legyen igen, igem – nem, nem” (Mt 5,37).

A hazugság csúnya szégyenfolt az emberen. A hazugság nem szé-
(folytatás a 2. oldalon ⇒)

(⇐ folytatás az 1. oldalról)

gyenlős, egyenesen gögös, előbb-utóbb erőnné kovácsolják. Ahol a hazugság felüti a fejét, a közösség megszűnik létezni.

Imádkozzunk, hogy hűségesek tudjunk maradni az igazsághoz, mert csak egy igazság van, az Istené. Hogy minden emberi gyengeség ellenére az igazság sértetlen maradjon, mert az igazság tesz szabaddá minket. (Jn 8,32)

Imádkozzunk, hogy megértsük Krisztus üzenetét: csak Isten igazsága az igazság, tudjunk hozzá ragaszkodni, ehhez szabjuk életünket, s ez elvezet a boldogsághoz bennünket.

Az áldás után Püspök atya a Mindszenty-domborműnél imádkozott az Istenhez megtért bíboros boldoggá avatásáért, majd mindannyian kimentünk a gyönyörű újjárendezett térre, melyen még délelőtt is az utolsó simításokat végezték.

Stróber László plébános úr hálát adott a Fölséges Istennek és azoknak, akik dolgoztak rajta, hogy szebbé varázsolhattuk a teret és a templom környezetét. Ha jól szemügyre vesszük a szobrot, Szent Pétert a kulcsokkal és Szent Pált a karddal láthatjuk és Szent Istvánt és Szent Imrét, ahogy közrefogják a Szeplőtelen Szűzanyát és legfelül a dicsőséges Szentháromságot.

Dr. Gyimesi Endre polgármester úr beszédét azzal kezdte, hogy szívet-lelket melengető mise után itt állunk meghatottan, hogy végérvényesen birtokba vegyük ezt a közel 1000 esztendőes teret, ahol az első kápolnát 1247-ben építették és 1747-ben tette le Padányi Bíró Márton püspök a kéttornyú templom alapkövét. Ez a templom

városunk jelképe, a teret Festetics György, Csányi László, Deák Ferenc koptatta és 27 éven keresztül Mindszenty (Pehm) József, akik jó példát adtak nagyapáinknak és apáinknak felelősségtudatról, értékek megőrzéséről, utódoknak átadásáról. Magyarságunk összekapcsol, nem szavak, jelszavak, hanem nemzedékek hagyományai.

Helyt kell állnunk, az értékeket megőrizni, ezt senki nem teszi meg helyettünk, csak magunkra számíthatunk. A teljes belvárosi rekonstrukció a Mindszenty térrel kezdődött és a Szentháromság szobor restaurálásával és méltó helyre állításával. Az egész munka zalai szakemberek tervezési és kivitelezési tehetségét dicséri.

Legyen meg a Szentháromság az emberben, az ész, a szív, a lélek háromsága. Nem a szépen épült falak alkotják a várost, hanem azok a lakosok, akik élni tudnak azzal, ami megvan. Együtt teremtsünk egy élhető, barátságos várost, ahol érdemes lakni.

Dr. Veres András megáldotta az 1810-ben Zitterbarth József keszthelyi kőfaragó készítette Szentháromság szobrot, mely először a templom és a plébánia között állt, és a városrendezés során szorult a fák árnyékába.

Mint Stróber László apát úr mondta, ez a szobor legyen jel, hozza elő belőlünk

az Istenarcot, hogy tudjunk építeni, lelkünket, szívünket formálja. Köszönjük mindenki munkáját, segítségét, kérjük a Szentháromság Egyistent, hogy áldja meg városunkat és mindnyájunk életét.

Uram irgalmaz nekünk, Krisztus kegyelmezz nekünk, Igazság Lelke, árásszad ránk ajándékaidat. Amen

Zimonyi Emerika

Olvasói levél:

Jelszó: három kutyanév

1956. őszén 12 és fél éves voltam. Vidám és gondtalan. De a forradalom és szabadságharc elevenen él bennem. Sírtunk az utcán a könnygázbombától. Bujkáltak a kiskatonák. Ködös őszi napok voltak.

Egyik reggel barátnőimmal indultam iskolába. Ez már november közepén volt. Középső bátyám is elkísért bennünket egy darabig, majd az egyik sarkon hirtelen azt mondta: „Búcsúzzunk el, mert én most elmegyek, és sokáig nem látjuk egymást!” Elbúcsúztunk, s én mentem tovább vidáman az iskolába.

Napokig sugdosás volt a családban. Faggattam szüleimet. Harmadik nap végére elmondták, hogy Miki disszidálni kényszerült. Akkor fájt csak igazán, hogy én milyen könnyedén búcsúztam, mert azt hittem, hogy két hét múlva visszajön.

Édesapám búskomorságba esett. Minden este ott ült a rádió mellett a foteljában, s hallgatta a Szabad Európa rádiót. Várta az üzenetet. Egyre komorabb és szomorúbb lett, már szinte senkivel sem beszélt. Egyik este édesanyammal a másik szobában imádkoztunk az imazsámolyon. Majd hirtelen egy nagy reccsenés és egy nagy kiáltás: édesapám magánkívül rohant a szobájába.

Mi befutottunk, hogy mi baja lehet? Csak annyit mondott, hogy „a fiúk, a fiúk megvannak, megvannak!”

És nem tudtuk, hogy sír-e, vagy nevet! Két perc múlva újra bemondta a rádió az üzenetet: a jelszó a 3 kutyanév volt.

„Pajti, Szidi, Dorka üzeni, szerencsésen átjutottak a határon, és jó helyen vannak!”

Mindhárman egymás nyakába borultunk, és sírtunk, és zokogtunk. Sírtunk bánatunkban, mert elment, és sírtunk örömkönnében, hogy él.

2006. őszén, az 50-ik évforduló emlékére

Hír Mihályné

„A kereszt útján, csak az első lépés nehéz.

Legnagyobb keresztünk nem maga a kereszt, hanem az, hogy félünk tőle.

Nincs meg a bátorságunk, hogy hordozzuk, jóllehet tudjuk s tapasztaljuk, hogy kikerülni nem lehetséges? Utolér bennünket.”

(Vianney Szent János)

Szent Kereszt napi zarándoklat...

Szeptember 14-én, a Szent Kereszt felmagasztalásának liturgikus ünnepén – többségében a Szent Antal cursillos csoport tagjai – útra keltünk és a történelmi Szombathelyi egyházmegye néhány jeles helyét felkerestük. Zarándoklatunkat felajánlottuk hazánkért, egyházmegyénkért, püspök atyánkért, papjainkért, papi hivatásokért.

Utunk először az ausztriai Eisenbergbe, a titokzatos fűkereszt-hez vezetett.

1956. szeptember 14-én a Lex család kertjében, angyal által megjelölt helyen a fű kereszt formájában elhervadt, a kereszt jele a fűben az Ég jeleként megmaradt, körülötte pedig minden élénken zöld volt. A leírások szerint 1968 márciusában 4 egymást követő napcsodával (melyek nagy benyomást tettek a jelenlévőkre) az Ég sok ember szeme láttára megerősítette a fűben lévő kereszt természetfeletti voltát. Lex mama – a látnok – több üzenetet kapott az Úr Jézustól és a Szűzanyától az egyház és az egész világ számára.

A kívánság mindig újra és újra: **ima, bűnbánat, engesztelés a bűnösök megtéréseért, több tisztelet és figyelem a legméltóságosabb Oltáriszentség csodálatos és megfoghatatlan titka iránt, valamint a Szent Kereszt tisztelete.** Szolgáljunk hűségesen Istennek, az Úrnak, tiszteljük az Ő Szent Anyját, imádkozzunk és vezekeljünk a bűnösök megtéréseért és a világ békéjéért, ismerjük el a bűnös emberek iránt tanúsított irgalmasságának jelét és

bízzuk RÁ jövőnket. E titokzatos jelenség 50. évfordulójára szervezett ünnepség részesei lehettünk.

A Szent Márton templomban részt vettünk a szentmisén, majd imádkoztunk a fűkeresztnél.

Tovább indulva felkerestük a németújvári (Güssing) ferences templomot, ahol a szegények orvosának, Boldog Batthyány Lászlónak sírjánál könyörögtünk hazánkért.

Az országhatáron átlépve Szentgotthárdra vitt utunk. Itt Mikolás Attila Atya vendégei voltunk. Megcsodáltuk a helyi templomot, majd a rábakethely-zsidai Jó Pásztor kápolnában Imre Atya és Attila Atya által bemutatott szentmiseáldozatban imádkoztunk Isten szolgája Brenner János boldoggá avatásáért.

Utunk utolsó állomása Rönök híressége a majdnem határvonalon álló Szent Imre templom volt, amely megújított formájában látható. Világhírűvé attól vált, hogy kiérdemelte a „Magyarország valaha meggyalázott temploma” címet.

A fentiek megértéséhez tudni kell, hogy itt a templom mellett húzták meg a trianoni határt, így került az

ország szélére. Oda évtizedeken keresztül senkit nem engedtek fel, ámde a határvadászok kedvükre garázdálkodhattak benne, kifosztották, szétverték, illemhelynek használták, lelkészét elüldözték, aki 1951. december 9-én Ausztriába

menekült. A meggyalázott templom fémjelezte a 70-es évek „vallásszabadságát” is. 1989. őszén osztrák–magyar összefogással kiadták a jelszót: Mentsük meg a Szent Imre templomot. Szakadatlanul folyt a szervezett munka. 1992. szeptemberében újrászentelhettk a felújított Isten Házát. A templom előtti téren 9 nyelven olvasható annak egyedülálló szomorú sorsa, amely megdöbbeneti az odalátogatókat:

„A rönöki Szent Imre templom: A népek-nemzetek összetartozásának szent jelképe!

I. 1902 – 1904 A Magyar Királyi Vallásalap fölépítette

II: 1951 – 1989 századunk szégyene: az ateista kommunizmus szétrombolta

III. 1990 – 1992 A HIT és a nemzetközi összefogás újjáépítette.”

Lelki élményekben gazdagon tértünk vissza plébániánkra.

Szt. Antal cursillos csoport nevében
Salamonné/Margit

Gyóntatószékben

Horváth Gábor György atya

Szeretettel köszöntünk egyházközségünkben. Szeretnénk, ha közelebbről is megismerhetnének az olvasók.

Hol születettél, honnan származol?

Jánosházáról származom, ott is éltem a szemináriumig. Nagyszüleimet nem nagyon ismertem, nagymamámról halvány emlékeim vannak. Bátyám és én vallásos légkörben nevelkedtünk. Jó alapnak bizonyult!

Az általános iskolában egy szenzációs papi alkat, Pavlics István atya tanította a hittant. Akkoriban eszembe sem jutott, hogy pap legyek. Időközben a zenével is kezdtem ismerkedni. Kántorunk egy idős, vak zenetanár – Lala bácsi – volt. Tőle tanultam zongorázni. Kántor szívesen lettem volna.

Édesapám révén faiparos család a miénk. A műhelyben nőttem fel. Apukám megengedte, hogy én is fűrhaszak, faraghaszak. Így a 8. osztályban a faipari pálya mellett döntöttem és még a kántorképzőt is elkezdtem. Celldömölkön asztalos szakmát, Szombathelyen kántorságot tanultam egyidőben. Az első év elvégzése után, sűrű gyakorlások közepette kezdtem szentmisén orgonálni.

Egy év katonaság után munkába álltam. Olyan munkahelyet kellett találni, amivel összeegyeztethető a kántorság. Jánosházán a Szent Imre Katolikus Általános Iskola „minde-nese” lettem (értsd: ács, villanyszerelő, asztalos, ... stb) a bővülő iskola javára. Rengeteg tapasztalatra tettem szert! Ezen felbuzdulva plébánosommal nekiláttunk a zalaerdői plébánia felújításának, és otthonunk átépítésének. Közben családi-lag bátyámék új otthona építésének (bátyám közben megnősült).

Mesélj arról, hogyan szólított meg az Úr!

1996-ban jött a papi hivatás gondolata – leszerelés után. Az egyházközségben tevékenykedve jónak láttam beszerezni a Kis Misekönyvet. Nézegettem, használtam zsol-tározásnál. Ekkor támadt az a gondolatom, milyen jó lenne, ha a szent szövegeket én is olvashatnám! De gyorsan el is hessegettem.

Azonban „akit a Jóisten egyszer megszólított, nem hagyja nyugodni!”

Teológia, hit, hívek és a család között hol az igen, hol a nem, erősödött bennem. 1998-ban részt vettem a ministráns vezetőképző táborban, Bodajkon. Ott, egy szegedi egyházmegyes atyának – gondolva, hogy ő nem ismer – mondtam el először vívódásomat. Az ő tanácsa az volt, hogy vegyem fel a kapcsolatot plébánosommal. Húztam, halasztottam a dolgot, de Karácsony előtt – mikor egyik filiára mentünk, tervezgetve az ünnepet – rákérdezett István atya. Szeretnél pap lenni?

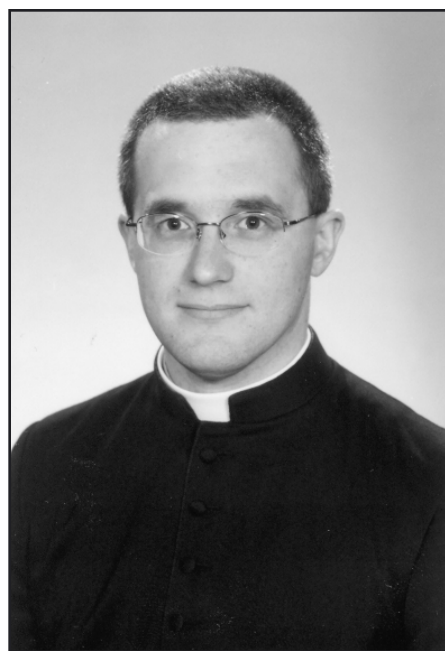
Ez nem lehetett a véletlen műve!

Hosszas beszélgetés után együtt elmentünk Püspök úrhoz, kérdezgett, vizsgálódott, szeretettel biztogatott. A kérdések sorában szerepelt az is, hogy szüleim mit szólnak? De még nem is tudták elhatározásomat. Nem is tudom mitől féltem! Nem igazán tudtam, hogyan reagálnak majd. Pedig...

Édesapám azt mondta: akkor EB-BEN igyekszünk segíteni! Édesanyám gyakorlatiasan a nehézségekre gondolt először, de jól átbeszélgetve a dolgot, aggodalmai elmúltak. Áldásukat adták.

Hogyan teltek a szemináriumi évek?

Felvételre hárman mentünk. Felesleges izgalmak helyett augusztusban elmentünk a győri szemináriumba körülnézni, előkészülni. Kíváncsisággal, lendülettel kezdtük a

tanulást. Szép volt. A nehézségeivel együtt. Minden szeptemberben örültem a kezdetnek. Ebből is látszik, hogy mindentől különbözik. Nagy átalakuláson mész keresztül. Először bemész a gyerekes újdonságélménnyel, számodra minden új, kétségeid támadnak; lehet, hogy elveszted a hited, új alapokra kell raknod, de nem szabad feladni, megijedni! Kell egy jó lelkivezető, aki segít túljutni a mélyponton, és hitedben megerősödve élhetsz tovább.

Maradt-e az orgonálás iránti lelkesedés?

Igen. 12-13 évig orgonáltam. A szemináriumban nagyon változatos volt, mindenféle liturgiához szolgálhattam.

Sokat jelentettek nekem a „gyakorlati” (pasztorációs) hétvégék. Találkozhattunk az egyházmegye papságával, sok egyházmegyei esemény résztvevői lehettünk.

Újabb állomás volt a diakónusszentelés, még egyszer jól átgondolni választott hivatásomat.

Pappá Dr. Konkoly István püspök úr szentelt. Szívesen gondolok vissza újmisémmre, amelyet Jánosházán mondtam. Az előkészületek közben mindenki örült, az egész falu egy szívvel segített. Nagy ünnep volt, (folytatás az 5. oldalon ⇒)

(⇐ folytatás a 4. oldalról)

mert Jánosházán 1958-ban volt utoljára újmise, Vendró György apát úré. Különös ajándéka a sorsnak, hogy ma mindketten Zalaegerszegen szolgálunk.

Megéreztek a Gondviselés segítségét is, hiszen bátyáméknál a harmadik gyermek érkezése pont az újmise időpontjára volt várható. Levente azonban öt nappal később született.

Mit választottál jelmondatodul?

Jelmondatom: Jer 23,4: „Pásztorkat rendelek fölűjűk, hogy gondjuakat viseljék.”

Mi volt első állomáshelyed?

Szombathelyen a Székesegyházban voltam egy évet káplán, ahol a papi élet gyakorlati fortélyaiiba merültem. Nagyon jó volt. (hitoktatás, kisközösségek, kórház, temetés, esketés, keresztlő)

Volt-e ott lehetőség az orgonálásra?

Gyakorlásokon kívül két szentmisén orgonáltam, mindkettőt ugyanazon a napon, mielőtt eljöttem ide.

Hogy viszonyultál az új feladatodhoz?

Az elválás és a dobozolás nehézségei után megéreztem az új lendületet, az új helyzetek izgalmát, jó volt jönni.

Van-e valami különleges hobbyd?

Barkácsolás, asztalosmunka: a szemináriumban szükségét éreztem a szobánkba saját térdeplőnek, ezért készítettem 2 darabot. Olyan sikerűk lett, hogy ezután minden nyáron készült néhány.

Jánosházi iskolában minden elsőpénteken a tornatermet rendezték be a szentmiséhez, oda oltárt készítettem. Néhány adventi koszorútartó is szárad a lelkemen.

Az orgonálás végig jelen van az életemben, ha néha nem ment az imádság, orgonáltam.

Érdekelnek az autók, szeretek vezetni.

Sportok közül az úszást szeretem, mert szemüveges lévén a labdajátékokból kiszorultam.

Milyen könyveket szeretsz olvasni?

Szívesen olvasok a szentek életéről, valamint Fekete István regényeket.

Kik a kedvenc zeneszerzőid?

Zeneszerzők közül Palestrina, Werner Alajos, Kodály Zoltán, Halmos László, Bach, Händel, Bárdos Lajos, Mozart művei állnak hozzám közel.

Eddig milyennek találod Egerszeget?

Zalaegerszegen eddig csupa kedves emberrel találkoztam. Nyugodt, kedves városnak látom. Az emberek közvetlenek, nyitottak, szükségét érzik a lelki gondozásnak és meg is becsülik azt.

Köszönöm szépen! Isten áldása kísérjen!

Rakos Viki és Tompa Viola

10 éve az Úr szolgálatában

Szüreti multság volt a Szent Család Óvodában

A szüret az ősz legkiemelkedőbb eseménye, ünnepe. Az egész éves fáradtság, munka gyümölcsét szedjük le, s készítünk belőle mustot, majd bort. A gondoskodás és a megpróbáltatás hosszú folyamatában megért szőlőszem a szüretben megtöretik, s az lesz belőle, amivé rendeltett.

Dél előtt a gyerekek is ledarálták a szőlőt, majd kipréselték a levét, s miután megdolgoztak érte, a bőséges mustból mindenki ihatott. Délután megérkeztek a családtagok, s kezdetét vette a multság. Volt zene, tánc; anyukák a maguk készítette süteményeket kínálták körbe, nagymamák kondérban paprikás krumplit főztek. A gyerekeket kézműves sarok és ügyességi feladat várta; s végre volt idő a beszélgetésre.

Mint ahogy a jó bor készítéséhez minden egyes szőlőszemre szükség van, úgy minden egyes munkának az áldozata kedves az Úr előtt; együtt van eredmény. A szüret vidám együttlétében az elmúlt egy év munkáinak gyümölcseit is számba vettük, s hálát adtunk érte.

Régi vágyunk volt, hogy a konvektoros fűtést új, modern fűtésrendszerre cseréltessük, miközben tudtuk, hogy az óvoda anyagi lehetőségei ezt nem teszik lehetővé. Több év kitartó próbálkozásai, s gyerekek, családok, óvónők imái meghallgatásra kerültek. Az idén az önkormányzat saját költségvetési keretéből központi fűtésre

cseréltette a régit.

„Van, aki bőven ad, mégis gazdagabb lesz

Aki jóra törekszik, az rokonszenvet arat” (Péld.11.)

Köszönjük a városvezetőknek a munka megvalósulását, hogy immár a 10. nevelési évünket egészségesebb környezetben kezdhettük meg a gyerekekkel együtt.

Az elmúlt ősszel „Zalaegerszégért” díjjal tüntette ki óvodánkat a város közgyűlése nevében Dr. Gyimesi Endre polgármester úr, kiemelve a társadalmi összefogást, mely az óvoda életét segíti, előre viszi.

Most újra megtapasztalhattuk az összefogás, együtt imádság – együtt gondolkodás gyümölcseit. Sorba érkeztek az adományok: biciklik, homok, csúszda, pénz, munka felajánlása, és sok fel nem sorolható, de fontos ajándék, a szeretet kifejezői, hordozói, nélkülük szegényebb lenne az óvoda. Ezért valósulhatott meg a gyerekek öröme a biciklipálya; s a fűtésrekonstrukció utáni festés, takarítás.

A vidám ünnepség keretében Stróber László apát-plébános úr és Bodorkós Imre atya áldását adta az elmúlt év munkálataira.

– Nézzétek, szivárvány! – kiáltotta egy kisfiú, s valóban, a ragyogó napsütésben az óvoda fölött egy különös glória alakú szivárvány rajzolódott ki az égen.

„Az Úr áldása gazdagságot szerez” (Péld 10,22) az életünkben.

Kovácsné Ujj Andrea

Végig a Mátrabércen (2. rész)

Utazásunk másnapján, reggel nyolckor – mikor Sirok hátrában a kék ösvényre léptünk – már igencsak meleg volt. Szerencsére akadt egy „őrangyalunk” Benyovszki Péter hitoktató személyében, aki maga is „elvetemült” turista. Felajánlotta, hogy kocsival elvisz a túra kezdőpontjához, és összeszed a végén, hogy ne kelljen cipelnünk a hátizsákot. Meg fogunk izzadni anélkül is.

Ez a Kékesig tartó szakasz az Országos kéktúra legszebb hegyi „hullámvasútja”, amely csaknem teljesen erdőkben halad, egyetlen települést sem érintve. A kezdet lendületével egy trappban legyalogoltuk az első csaknem öt kilométert a Gazos-kőig (507 m), ahonnan északra nyílik szép kilátás, amikor éppen nem lep pára mindent. Számos kaptató és ereszkedés után tizenegy óra tájban értünk az Oroszlánvár (610 m) meredek oldalába. Miért is ne, itt éppen hiányzottak az árnyat adó fák. A középkori vár alig látható omladékaiban fogyasztottuk el ebédünket. Majd tettünk egy kellemes és egy kellemetlen észrevételt. Megtéve az út felét már leküzdöttük a szintemelkedés kétharmadát, viszont alig több mint fél liter vizünk maradt a hátralévő 10 kilométerre. Három kilométerre, közel az úthoz, található a Tarjánka-patak forrása, addig senki nem iszik. Istennek hála, megtaláltuk. A Disznó-kő, és a Sas-kő (898m) impozáns bérceit elérve már tudtuk, hogy közel a

cél. Délután fél négyre aztán fel is értünk. Gyors fényképezkedés az ország tetején, majd jutalom pót-ebéd. Gyöngyös felé az autóban Péter még elmondta, télen, amikor tiszta idő van, a Sas-kőre szoktak felmenni Tátra nézőbe.

Bármilyen fáradtak is voltunk, azért este még tettünk egy sétát a ferences templomig. A ferencesek itteni kolostorát 1370 körül alapították. Óriási jelentőségre tett szert a török időkben, amikor a hódoltsági területen a gyöngyösin kívül csupán a szegedi kolostor maradt fenn, és mivel a falvakban sem voltak lelképásztorok, az itteni barátok hatalmas területen látták el a híveket. A jelenlegi barokk templom 1717 és 1727 között épült. Kriptájában van eltemetve a híres kuruc generális, Vak Botytyán. Említésre érdemes a kolostor sok régi ritkaságot őrző könyvtára is.

A következő napnak már hátizsákostul vágtunk neki, mert ezúttal sátorban szándékoztunk tölteni az éjszakát. A Vörösmarty turistaháznál szálltunk le a buszról. Majd a Mátra-bérc túra útvonalát követve értük el a Galya-tetőt (964 m). Az omladozó vako-
latú, törmelékben álló kilátó elég lehangoló volt. Innét leereszkedve két kis falu, Mátraszentlászló és Mátraszentistván következett. Érdekességük, hogy Mátraszentimrével közös templomuk a három község között, a településeken kívül épült fel az 1930-as években. Ismét visszatérve a „vadonba”, a számárkő érintésével értük el Ágasvárat (789 m). Az itteni várnak szintén csak igen szerény maradványai láthatók. A meredek oldalon lecsúszkáltunk a hegy alatti turistaházig, és még éppen sikerült felállítani a sátrat, mielőtt ömleni

kezdett az eső. A felhőszakadás ellenére úgy döntöttünk, nem költözünk be a házba, szerencsére a sátor kitartott.

Másnap Mátrakeresztesig mentünk a jócskán megáradt Csörgő-patak völgyében, innét buszoztunk vissza Gyöngyösre. A haza úton azonban még útba ejtettünk két műemlék templomot a hegy alján. A XIV. században épült gyöngyössolymosi templomnak már csak tornya őrzi az eredeti, gótikus jelleget, a török időkben elpusztult templom helyett barokk stílusú templomtestet toldottak hozzá. Gyöngyöspata Kisboldogasszony tiszteletére szentelt temploma nem csak szép

gótikus formái miatt érdemes figyelemre. Országos hírű kincse az öt méter magas oltárépítmény, a XVII. század közepéről való Jessze-fája. A fa törzse Dávid apjának, Jesszének (Izáj) alakjából sarjad ki, ágain Izrael királyai és prófétái láthatók. Tetején Szűz Mária trónol, ölében tartva a kis Jézust. Az ágak körbefogják a Mária születését ábrázoló oltárképet. Aki erre jár, ide mindenképpen térjen be.

*foto: Mikolás Attila
szöveg: Szalai Attila*

Bemutatkozik a Mária Légio

A Mária Légiót 1921-ben alapította Írországból Frank Duff, katolikus asszonyok csoportjával és a dublini érsekkel. A Légio tagjai sokat szerettek volna tenni Jézusért. A Római Birodalom Hadseregének nevét alkalmazták magukra, fegyvereik azonban nem e világból valók voltak.

1989. óta hazánkban is működik. A Mária Légio tagjai hitüket megélni és továbbadni kívánó emberek. Ahogy Mária adta a világnak Jézust, úgy kell nekünk is mindennap megmutatni Őt az embereknek.

Zalaegerszegen 1990. március 25-én alakult az első Presidium (csoport) 11 fővel, amely mára megsokszorozódott. Jelenleg 21 csoport működik a Zalaegerszegi Comitium vezetése alatt.

A Mária Légiohoz tartozó imaközösségek hetente, egy lelkiatya vezetésével jönnek össze imádkozni, és megbeszélni a következő hét feladatait. A tagok minden héten kétórányi lelki gondozást, apostoli munkát vállalnak, amelyről a következő alkalommal beszámolnak.

A „Légiósok” önfeláldozó Istenszeretetre és mindenekfeletti lelki életre törekednek. A Szűzanya szellemében adni Jézust az embereknek. Mária minden kegyelem közvetítője, szép, mint a Hold, ragyogó, mint a Nap. A Sátánnak és a hatalma alatt állóknak félelmetes, mint egy harcra kész sereg.

A Mária Légio a Katolikus Egyház igazi arculatát fejezi ki. Célja, hogy Mária képmása legyen, ezáltal Istent minél tökéletesebben megdicsőítse és elvigye az emberekhez. A Légio lelkiségét imái tükrözik. Alapja az Istenbe vetett hit és szeretet. Az igazi Mária tisztelet apostoli tevékenységet kíván.

Munkaterületeink:

Kórházak, szociális otthonok, idősek otthonának látogatása. Lelki vigasz, apostolkodás, együtt imádkozás, buzdítás

a lelki életre, szentmisén való részvételre, gyakori szentáldozásra, rózsafüzér imádkozásra.

Az elsőpénteki szent gyónás előkészítése a Szociális Otthonban, ahol az engedéllyel ren-

delkezők áldoztatnak. Gondot fordítunk arra, hogy az Otthonok lakói szentségekkel ellátva költözzenek az égi hazába. Vallásos olvasnivalóval látjuk el az Otthonok lakóit, együtt imádkozunk velük. Már családtagként fogadnak bennünket.

Feladataink közé tartozik az engesztelés. Minden csütörtökön papjainkért és papi hivatásokért engesztelünk. Első szombaton és minden hónap 13-án Szűzanya szeplőtelen szívét kérjük a bűnösök megtéréseért. Elsőpénteken Jézus Szent Szívét köszöntjük szent-ségimádással.

A Comitium irányítása alá tartozó Curiák és Presidiumok:

- Mária Szeplőtelen Szíve Comitium
Zalaegerszegi Mária Magdolna Plébánia, elnök: Lőrincz Péterné
- Magyarok Nagyasszonya Curia
Zalaegerszegi Jézus Szíve Ferences Plébánia, elnök: Szili Ferencné
- Mária Szeplőtelen Szíve Curia
Vépi Plébánia, elnök Söbén Csaba
- Magyarok Nagyasszonya Curia
Nagykutas Plébánia, elnök: Kupó Tiborné
- Rózsafüzér Királynője Curia
Teskándi Curia, elnök: Felső Jánosné
- Titkos Értelmű Rózsa Curia
Lenti Curia, elnök: Drávecz Ottóné

Mária Magdolna Plébániához tartozó Presidiumok:

- Világ Győzedelmes Királynője, elnök: Nagy Istvánné
- Mária Szeplőtelen Szíve, elnök: Kerkai Józsefné
- Rózsafüzér Királynője, elnök: Turcsányi Sipos József
- Betegek Gyógyítója, elnök: Szigetvári Istvánné
- Szeplőtelen Fogantatás, elnök: Doszpoth Tiborné

Közösségünkbe várjuk mindazokat, akik az előzőek szerint velünk együtt szeretnék Istent dicsőíteni. Jelentkezni lehet a Mária Magdolna Plébánián, vagy a csoportok vezetőinél.

Munkánkat nagy szeretettel és odaadással végezzük a Szűzanya oltalma alatt, Isten nagyobb dicsőségére. Ehhez kérjük szüntelen a Szentlélek segítségét és Isten áldását.

Dicsértessék a Jézus Krisztus

Gizi testvér

Inkább azt kellene mondanom, hogy jó volt újra olvasni. A vers először akkor került a kezembe, amikor kisebb kamasz voltam. Édesapámmal beszélgettünk, mint „férfi a férfival” arról, hogyan kell értelmezni a világban és itthon körülöttünk zajló eseményeket. A hatvanas évek végén jártunk ekkor, s már nem feltétlenül a hátoldalon, a sportrovatnál kezdtem elolvasni egy-egy napilapot. Mint afféle lázadó fiatal, tele voltam megváltó gondolatokkal, s alig éreztem elviselhetőnek apám történeteit az egész huszadik században Magyarországot fojtogató katasztrófákról, háborúkról, elnyomásról, börtönről.

– Ez itt egy versgyűjtemény, a számomra legfontosabb, legtöbb élményt jelentő verseket írtam össze benne. Olvasd el némelyiket, neked is hasznodra válik – mondta apám, s kezembe adott egy fekete kartonpapír dossziében 80-100 oldalnyi gépelt iratot. Köztük volt a szóban forgó „acélember” is, az alábbi három gondolat miatt ez fogott meg a legjobban.

A teremtett ember életreszóló feladata az ismeretlen Ige hordozása. Nem tudhatjuk, hogy az Üzenet, melyet az ember szavaival, még inkább tetteivel, életvitelével képvisel egy-egy közösségben, kire, mikor, hogyan lesz hatással. A lényeg nem is ennek ismerete, hanem a szilárd meggyőződés, hogy ez az Üzenet „rajtunk megyen át”, megkeresztelésünktől fogva azt a feladatot kaptuk, hogy apostolok legyünk szűkebb, vagy éppen tágabb környezetünkben. A „hegy homlokáról” körültekintő embert „bolond és keserű látások” bármely korban és környezetben elérhetik. Ma sem kell messzire mennünk, ha „hazug és gyilkos hangokat”, „önmagára-lázadó eszméket”, vagy éppen „az éhes ember néma ráncait” akarjuk meglátni, meghallani. Nincs olyan korszak a világtörténelemben, amikor elkerülhetők ezek a látomások. A feladat egyszerűségében is hatalmas: „görnyedezés” „erőlködés” nélkül állni ott, ahol helyünket az Alkotó kijelölte, s hordani terheinket.

S végül, ha erőnk fogytán, s a tehetetlenség, vagy a magány megbénítani látszik bennünket, nézzünk körül, s lássuk meg az óriás testvéreket, akik ugyanazt a feladatot egy másik hegytetőn állva teljesítik, s egy-egy „acélpillanat” elég erőt adhat a folytatáshoz. Ajánlom a verset mindazoknak, akiknek hivatása, hogy az őket körülvevő kisebb, vagy nagyobb közösség hétköznapi apostolaivá váljanak. Vagyis mindannyiunknak.

Marx Gyula

Jó volt olvasni: (Ugyanarról két nézőpontból)

Sík Sándor: Az acélember
(Enek a sürgőnypóznáról)

Áll, egyenesen, egymagán
Az acélember a hegy homlokán.

Széttárva karcsú, hosszú karjai,
A kábelek kígyóit tartani.

Nem görnyedez és nem erőlködik:
Áll és feszül és hordja terheit.

De hűvös feje túl a drótokon
Hosszan elnéz a nyúlós utakon.

Lát, embereket és országokat,
Bolond és keserű látásokat:

Az éhes ember néma ráncait,
Dokkok penészes árusáncait,
Országhatárok inga-táncait,

És hall, hazug és gyilkos hangokat:
Borhősöket, barátokat, bankokat,
És népgyűléseket és tankokat.

Az eszme önmagára-lázadását,
A forradalmak bárgyú körfutását,
Az örülések örök újlását.

A földgömb reng és ég a szemhatár.
Az acélember néz és konstatál.

Áll és szótalán ég felé feszül:
Hordja a kábelt rendületlenül.

S ha olykor egy-egy holdas éjszakán
Ráül terhével a szörnyű magány,

S a látomások emlékeitől
Dereka már-már megroppanni dől:

Ilyenkor elég egy szempillantás:
A szomszéd hegyen másik óriás,

A harmadik ormon a harmadik
Hordozza látomása titkait.

Egy pillanat, egy közös rezzenés:
A három acélember összenéz.

Testvér – mondja az acélpillanat –
Tudom: gyengének lenni nem szabad.

Tudom, a mi törvényünk állani:
Mi vagyunk a Vezeték várai.

Nem tudjuk honnan, nem tudjuk kinek,
De rajtunk megyen át az Üzenet.

Az ismeretlen Igét hordja vállunk.
Bennünket ideállítottak. Állunk.

Kikről szól ez a vers? Milyen emberekről? – amióta először olvastam, ez az a kérdés, ami nem hagy nyugodni. Azt hiszem, a válasz nem olyan egyértelmű, mint első olvasatra tűnik. Nekem legalábbis megváltozott a versről alkotott első benyomásom, mikor többször végigolvastam és átgondoltam Sík Sándor sorait. Amikor először olvastam el ezt a verset, rögtön azokra a nagyszerű, szilárdan elkötelezett hősökre gondoltam, akik a legkeményebb nyomás alatt sem engednek az elveikből egy jottányit sem, akik sosem alkuszna meg, akik a viharral szemben, mint afféle sziklabércek, vagy, ha úgy tetszik villanypóznák állják a sarat, amíg ketté nem roppannak a rájuk nehezedő súly alatt. A keresztény egyház történetében gyakorta találkozunk ilyen hősökkel és vértanúkkal. Ilyen volt már Keresztelő János is, aki gondolkodás nélkül szembesítette Heródes királyt bűnösségével. Ilyenek azok a vértanúk, akiket keresztényüldözések idején a legdurvább kínzóeszközökkel sem lehet rávenni, hogy megtagadják a hitüket. Ilyen lehetett Mindszenty bíboros... Igen ám, de miközben újra és újra elolvasom a verset, egyre jobban meg vagyok róla győződve, hogy Sík Sándor nem rájuk gondolt, amikor ezeket a sorokat írta. A versben szereplő sürgőnypózna, az Üzenet hordozója ugyanis semmiféle elvet nem vall megkérdőjelezhetetlenül igaznak, semmilyen állást nem foglal és nem áll senkinek az oldalára. Elvtelen, gerinctelen lenne? Nem hiszem, hogy ilyen értéktelített szavakkal le lehet ezt írni, inkább simán semleges, hogy is lehetne másmilyen? Nézz, lát, hall, „konstatál”, de nem alkot vélemény. Szilárdan semleges, és hagyja, hogy mások üzenete áramoljon át rajta. Elgondolkodtató, hogy Sík Sándor ennyire fontosnak tartja az ilyen embereket. Azokat, akik elfogadják, hogy ha az ő saját, megvédendő „igazuk”-ról beszélnének, akkor máris megfosztották magukat attól a lehetőségtől, hogy egy teljesebb igazság birtokába jussanak. Hogy lehet, hogy mi a saját kis katolikus igazságunk fellegrárból lenézően, talán sajnálkozva nyilatkozunk az ilyen emberekről?

Marx Anna

Világok harca

A következő jelenet nem párbeszéd, csak gondolatok váltakozása. Bár van valóságalapja, mégis a képzelet műve.

Tanár: Lassan megszokom. Újra a szürke folyosók, lépcsők és zsvaj. Már egy hónap telt el, de néha még felrémlik a nyár emléke, önfeledt erdei séták, nyugtató úszás a tóban, egy kis utazás...

Ha elfog az álmodozás, hamarosan jön a kijózanító valóság. Berregés hallatszik...

Becsöngettek megint. Szorongás, jön a szokásos érzés, aztán megnyugszom. De hiszen készültem. Hiszen én vagyok az, aki kérdez. Vagy mégsem?

1. Diák: Minek kell ide járni? Már rosszul vagyok attól is, ha látom. Még jó, hogy van itt egy-két spanom, akikkel el lehet poénkodni, különben megsz az unalom.

Tanár: Nem ringatom illúziókba magam, ahogy a terem felé haladok. Nem múlt el a számonkérések ideje. Bár én vagyok a másik oldalon, mégis engem vizsgáztatnak, elemeznek, kritizálnak, megítélnek. Minden lépésemnek súlya van, mintha nehezék lenne rajtam. Itt jobban hat a gravitáció, mint máshol? Gyerek szeretnék lenni. Vagy mégse, hiszen akkor semmit sem értenék. Csak az tesz még szabaddá, hogy gondolkodni bírok.

1. Diák: Jön megint. Miért nem tud késni egy kicsit? Még van egy fél szenyám, de úgyse engedi megenni. Sebaj, majd a pad alatt. Azt mondd, hogy dogát írunk? Nem tudtam. Nem szólt senki. Nem hallottam, biztos aludtam vagy valami. Minek pattog megint ennyire? Lehet, hogy rosszat álmodott? Hogy néz ki megint! Minek vannak ilyen emberek a világon?

Tanár: Beosonok az ajtón. Rám se néz senki. Halló, itt vagyok. Na végre, észrevettek. Magabiztos-

nak látszani, ez a fontos. Muszáj a szemükbe néznem. A lélek tükre... Fontos, hogy tudjam, milyen napjuk van. Rendben, ő készült, ő meg lapít... De hogy viselkedik ez a gyerek? Mindenki áll, ő meg a pad alá bújik. Rászólok, felegyenesedik, olyan az arca a szendvicstől, mint a hörcsögé. Nem értem, miért nevetnek ezen. Hol van a felszerelésük? Jobb is, hogy nincs elől, elő a lapot!

1. Diák: Ezt nem is mondta! Most megmondom a magamét neki! Milyen jogon írat olyan anyagból, amit nem tanultunk?

Tanár: Hogy mer ez a gyerek így beszélni velem? Mit tegyek, hogy elhallgasson végre?!

2. Diák: Itt a füzetemben a vázlat. Tudom, hogy a többiekében is. De nem szólhatok, mert akkor lehurrognak, vagy nem állnak szóba velem. Pedig úgy néz ki, hét végén program lenne a haverokkal. Nem szól senki, mért pont én legyek az? Miért akad ki ennyire ez a tanár? Tiszta idegromcs. Engem nem érdekelné.

Tanár: Tudom, hogy leíratam és feladtam a leckét. Tudom. Erre most el akarják magyarázni, hogy nem is. Mire jó ez a sok hazugság? Kit csapnak be? Próbálkozzanak csak, nem tágitok. Majd óra végén beszédem a füzeteket. Nem hagyhatom, hogy ők irányítsanak. Jót akarok nekik. Jót akarok nekik, miért kell ez a színjáték?

1. Diák: Megyek a DÖK-höz. Szólok anyámnak, majd ő leszúrja ezt a tanárt is. Mit bökdösnek ezek, hogy üljek le és hallgassak, mert nem látják a táblát? Gyávák! Ha nem kezdtetek volna írni, most én győztem volna. Még hogy hazudok? Azzal csak az érdekeket védtem, meg fel akartam rázni a társaságot, vagy valami ilyesmi. Nem is tudom, hol hallottam ezt, talán ab-

ban a beszélgetős műsorban vagy a Barátok közt-ben?

Tanár: Végre lecsillapodott, a többiek még hallgatnak rám. Ne kiállnak. Figyelem a dolgozókat. Éberség, ez a fontos. Nem hagyhatom, hogy hazudjanak megint. Ott puskázik valaki.

3. Diák: Csak ne vegye észre! Jaj, idejön! Én legalább írtam pus-kát! Mennyit dolgoztam vele, és most egyest kapok. Kapjon akkor a padtársam is, ő meg az enyémet nézte.

Tanár: Nem értem, miért jobb a lelkének, hogy beárulta a társát. Talán mégis értem. Úgy tűnik, csalni könnyebb. Nekem sosem jött össze. Talán ezért vagyok itt. Talán mégse csak ezért vagyok itt. Ők ott szépen dolgoznak, ő is megteszi a magáét. Lesz mit kijavítanom, milyen öröm! Vagy mégse?

4. Diák: Készültem, elég volt a rossz jegyekből! Ha nem ad jó jegyet, nincs igazság a földön! Nem értem a kérdést! Nem merek kérdezni, hátha butának néznek. Nem értem a kérdést! Most mi lesz?

Tanár: Vajon mi lesz, ha nem értik a kérdést? Mi lesz, ha nem mernek kérdezni? Elmondom még egyszer. Mondanám. Nem figyelnek. Nem bírnak figyelni.

4. Diák: Ez kész. Talán elég lesz. Ha nem, én is balhézik egyet. Nem adhat rossz jegyet. Ha meg meri tenni...

Tanár: Csak a dolgozatjavítás-tól félek: Mi maradt meg abból, amit adtam? Félig megértett vagy félreértett mondatok. Üresség. A gondolatok hiánya. Az eredetiség hiánya. Félek.

A gondolatok végtelen folyam-ként áramlanak párhuzamban és ellentétben egymással. Világok harca. Értékek harca. Ne veszítsük el a reményt!

Nevelés napjainkban

A Szent Család Óvoda szülői értekezletén, a Szentírás szemszögéből, sarkalatos nevelési területekről elhangzott tanácsok szülőknek és mindenkinek.

A mai kor egyik szlogenje: a „tiszteletet ki kell érdemelni”. A Szentírás szerint viszont meg kell tanulni, mégpedig kicsi gyermekként. Első lépésként a szülői tisztelet megadására kell nevelni.

„Gyermekek, engedelmeskedjetelek szüleiteknek az Úrban, mert így van az rendjén.” „Tiszteld apádat és anyádat” (Kiv 20,12) ez az első, ígérettel egybekötött parancs: *”hogyan jó dolgod legyen, és hosszú életű légy a földön.”* (MTörv 5,16) (Ef 6,1-3)

Ha ezt az érzést, ezt a magatartást elmulasztjuk kialakítani gyermekeinkben, megfoszthatjuk őket az Atya által számukra már elkészített áldásoktól. Figyelnünk kell, mert a tiszteltlenség, engedetlenség, a lázadás a gondolkodásukba férkőzve, állandó szembehelyezkedésre sarkallhatja őket.

„Többet ér az engedelmisség, mint a véres áldozat és a szófogadás többet, mint a kosok hájának bemutatója, mert a varázsolás bűnével ér fel az ellenszegülés, és a bálványimádás vétkével az engedelmisség megtagadása.” (Sám 15,22-23)

A gyermek szülei iránti tiszteltlensége figyelmeztető jel! Ha ezt felismerjük, fel kell lépünk ellene, határozottan le kell állítani.

A lázadás ellentéte az engedelmisség, ami biztonságot jelent a gyermeknek, azt a meggyőződést, hogy ott van, ahol lennie kell, azt teszi, amit tennie kell. Önbizalma ettől erősödik, ezért békességben növekedik.

Nevelésünk során gyakran megjelenő, gyors reagálást igénylő probléma a hazugság, mivel ez minden

egyéb gonoszság alapja. A gyermek ettől azt várja, hogy az események, dolgok a javára fordulnak, holott ennek az ellenkezője igaz. A Szentírás szerint:

„A hamis tanú nem marad büntetlen, s aki hazugságot kohol, meg nem menekül.” (Péld 19,5)

„Aki csalárd nyelvvél gyűjt kincset, hiú és esztelen és beleakad a halál tőreibé.” (Péld 21,6)

Ne engedjük, hogy a hazugság magja meggyökerezzen a gyermekek szívében, tanítsuk őket arra, hogy az igazságot kell követni. Példaadó életetekkel, következetességgel segíthetjük gyermekeiteket az egyenes úton járáshoz.

Gyermekeink nevelése nem lehet teljes, ha nem hatol a szívéig az érzés, a tudat, hogy ők szeretett emberek.

Természetesen hibáikat javítani kell, de a szeretetlenség, a visszautasítottság, az értéktelenség érzése, a meg nem értés megmérgezhetheti szívüket. Ezek az érzések hazugságok, tanítsuk meg gyermekeinket ezeknek ellent mondani. A szeretet, az elfogadás mindenkitől a legjobbat hozza ki!

Mit mond a Szentírás az Atya szeretetéről?

„Örök szeretettel szerettelek téged, azért vonzottalak kegyelmemmel.” (Jer 31,3)

„Emberi kötelékkel, a szeretet bilincseivel vonzottam őket, olyan voltam hozzájuk, mint aki arcához emeli a csecsemőt; és lehajoltam hozzá.” (Ez 11,4)

Szülői szereteted legyen:

- Feltétel („ha” és „de”) nélküli
- Elfogadó
- Segítő szándékú
- Szelíden korlátozó
- Szabályokban gondolkodó
- Igazságos
- Legfőképpen visszavonhatatlan

Ez szilárd alapja lehet minden gyermek életének.

Fejezd is ki szeretetedet gesztussal, tekintetteddel, szavaiddal minden a gyermeked számára érthető módon. Lehetsz tudatos, de nem lehetsz hatékony, ha mindezeket nem egészíti ki az ima.

Imádkozz gyermekedért, hogy:

- Szelíd és engedelmes szívű legyen
- Ellent tudjon állni a kísértéseknek
- Legyen minden tette kedves Isten előtt
- Szeresse az igazságot és kövesse azt
- Utasítsa el a hazugságot és érezze abban rosszul magát
- Élje meg a szeretet és elfogadás érzését
- Járja át szívét az Atya tökéletes szeretete (Fiát adta érte)
- Tudja felfogni, megérteni a Te szülői korlátozásaidat
- Növekedjen a meggyőződésben, hogy szeretett lény és ezt tudja is tovább adni.

Amen.

dr. Berkiné Kertai Márta

Anyakönyvi híreink

Kereszteltek

Kiss Armand Péter, Panulin Ádám, Kiss Botond Attila, Ringbauer Napsugár Anna, Kaszás Viktória, Baráth Flóra Benita, Berke Petra Tamara, Kiss Bálint, Kocsis András Tibor, Sabján Kornélia, Kocsis Veronika Mária, Sebestyén Boldizsár Pál, Nagy Emma, Baksa Natália, Jordán Bence, Bedi Nikolett Dorina, Végh Viola, Németh Noel, Kancsal Boglárka, Németh Ferenc Zsolt, Vajda Attila István, Fehér Gergő, Fehér Viktor, Sényi Dorina Adrienn, Stanka Olivér, Balatoni Bori, Novák Levente, Horváth Barnabás, Balassa Lázár József, Balassa Iván, Cséri Csenger István, Szabó Blanka, Varga Lara Zsuzsanna, Kliment Panna, Balázs Barnabás László, Markó Csaba, Baladincz Bendegúz Bence, Tar Levente, Tóth Dominik, Horváth Roberta, Gyenese Dorka, Tóth Boglárka, Tóth Teodóra, Dancs Hanna, Tuboly Máté

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségeink legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Házasságkötés

Ruzsics Miklós – Bokor Veronika, Bankó László – Hári Xénia Veronika, Pintér János – Ömböli Mónika, Bangó József – Pálffy Katalin, Ávár János Gábor – Saskői Szabina, Fekete József – Zsidó Mirjam, Polyák Zsolt – Csányi Ágota, Szeles András – Szőke Judit, Berke Gyula – Nagy Nikolett, Csipak Zsolt – Boncz Beáta, Csarankó Balázs – Horváth Katalin, Gyúri Attila – Pásztori Bernadett, Richter András – Goldfinger Vera, Piss Péter – Balogh Márta, Szeli Gábor – Simon Judit, Baglady Herman Barnabás – Kocsis Zsuzsanna, Horváth Tamás – Horváth Anita

*Jókívánságainkat fejezzük ki az ifjú pároknak:
a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg
házasságukban!*

Halálozás

Molnár József (1924), özv. Ádám Béláné sz. Nirner Ilona (1919), özv. Horváth Ferencné sz. Bedők Margit (1926), Bagó Istvánné sz. Cseh-Németh Ilona (1930), Bali József (1925), özv. Raffay Jenőné sz. Sárkány Irén (1925), András Lászlóné (1925), Horváth Tiborné sz. Horváth Ibolya (1938), dr. Nagy Lajos (1941), özv. Korcz Jánosné sz. Hajgató Mária (1922), Lukács Attiláné sz. Kovács Ildikó (1967), Kovács Béláné sz. Dervalics Mária (1949), Tarlac István (1944), özv. Nagy

Jánosné sz. Gyarmati Mária (1910), Nyerges János (1929), Kauzli József (1937), Tóth Erzsébet (1916), Tóth Tamás (1966), özv. Németh Kálmánné sz. Tornay Rozália (1926), özv. Bali Károlyné sz. Oletics Etelka (1928), özv. Kertész Elemérné sz. Takács Erzsébet (1920), Nagy Zoltánné sz. Székér Ilona (1938), Takó Jenő (1920), özv. Bánhidi Józsefné sz. Kovács Margit (1915), Bajzik László (1927), Kovács Géza (1944), Zelkó Nándor (1929), Richter József (1930), Németh György (1942), özv. Déri Ernőn ész. Déri Erzsébet (1921), Bognár Hunor (2006), Tóth László (1921), Aradi Csaba (1949), özv. Nagyfi Ferencné sz. Péterffy Lenke (1924), Nagy Józsefné sz. Juni Erzsébet (1936), özv. Sergyán Gyuláné sz. Pál Magdolna (1925), Németh József (1934), özv. Gosztolai Lászlóné sz. Imreh Margit

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

Olvasói levél:

Érdeklődéssel olvastam az Ünnepi Harangszó ez évi 3. számában Baka Gabriella és Barna Máté cikkét A Szentatya színműve? címmel.

Mivel az eredeti drámát (Karol Wojtyła – írói álneven itt: Andrzej Jawien –: Az Aranyműves Boltja; alcím: Elmélkedés a házasság szentségéről, olykor drámai fordulatokkal) már a 90-es évek elején kézbe vettem (in: A bennem növekvő Ige, Karol Wojtyła (II. János Pál pápa) válogatott írásai, Zrínyi Nyomda kiadója 1990.) maximálisan egyet értettem a szerzők érvelésével. A Zalaegerszegen látott darab nem nevezhető a pápa művének, annak átdolgozásáról van szó.

Nemes Katalin (Ünnepi Harangszó 2006/4.) hosszú reagálása a fent említett cikkekre valójában „az új” színdarab elemző bemutatása, csupán az első és harmadik bekezdése nevezhető válasznak. Ő maga így ír: „A rendező védelmébe kell lépnem, hiszen ha az átdolgozott mű kapcsán nem tünteti fel a Szentatya nevét, azzal sajátjának vallja az egész művet...”

Bizony az első cikk írói, és sokan mások (így én is) épp azt hiányolták, hogy nem átdolgozott műként = adaptációként tüntették fel a darabot, hanem kizárólag a Szentatya művéként.

A Szentatya védelmébe kell lépnem ☺, hiszen ha műve adaptációja kapcsán nem tüntetik fel az átdolgozó nevét, csak az övét, azzal az egésznek neki tulajdonítják...

Dömötörfi Nóra

Miért éppen a Mindszenty Gimnáziumot választottam?

Elsősorban azért, mert ez az oktatási intézmény Zalaegerszeg egyetlen egyházi iskolája. Számomra ugyanis fontosak a keresztény értékek, szeretném a keresztény erkölcsi alapokat mélyebben elsajátítani, azokkal „belevágni” korunk világába az érettségi után. Én már általános iskolába is ide jártam, így tapasztalataim alapján választottam ezt az iskolát. Tanáraink kedvesek, foglalkoznak problémáinkkal, támogatják az „elesetteket”...

Az ide járó diákok is különbek szerintem a többiekénél, sokkal figyelmesebbek diáktársaink. Így aztán összetartóbb osztályközösségek is jöttek létre...

Osadczuk András 11/b

Azért jöttem a „Mindszentybe”, mert már általános iskolába is ide jártam és szerettem ezt az iskolát, így nekem teljesen egyértelmű volt, hogy középiskolában is itt tanuljak. Az is fontos hogy itt vallásos szellemben tanulunk, míg más iskolákban nem fordítanak sok gondot arra, hogy gyakoroljuk a vallásunkat és hogy erkölcsös életet éljünk...!

A másik ok, amiért ezt az intézményt választottam, az, hogy angol tagozat is indult.

Nagyon szeretek ide járni és örülök, hogy ezt a gimit választottam!

Jobst Patrícia 11/b

Családommal sok jót hallottunk erről az iskoláról, és én is ezt tapasztaltam, mert itt a tanároknak is fontos, hogy vigyük valamire az életben!

Szirtes Bianka 11/b

Most már 11 éve koptatom ennek az iskolának a „szőnyegét”. Az általános iskolában nagyon jól éreztem magam, jó volt az osztályközösségünk is. A tanárok megértőek és segítőkészek voltak általánosságban, úgy érzem, nagy figyelmet és odafigyelést szenteltek ránk. A gimnáziumot azért választottam, mert szerintem egy 15 éves gyerek még nem tudja eldönteni, hogy mi legyen, ha felnőtt. Ebben a suliban már ismerős közösség, emberek, tanárok, nevelés, és persze az elvárások. Szerintem az is nagyon jó itt, hogy gyakorolhatjuk a hitünket.

Ha nekem évek múlva családom, gyermekeim lesznek és eljön az iskolaválasztás ideje, akkor biztos hogy ide fogom beírni őket! Én már tapasztaltam, és tetszett! Nagyon jó színvonalú és hírnévű létesítmény, amely nagyon fontos szerepet játszott a választásomban két évvel ezelőtt!

Tóth Zsanett 11/b

Az épület külső monumentális homlokzata is megfogott. A keresztényi élet megmutatkozik az osztályközösségen és a tanulók gondolkodásán. Egyszerűen szeretek ide járni!

Győrffy Örs 11/b

Már a 8. évfolyamot is itt végeztem. A nővérem ide járt francia tagozatra, és sokat mesélt a gimnáziumról, így aztán nagyon megtetszett. Az osztályból is sokan jelentkeztek, ezért a közösség sem volt már teljesen idegen. Ezenkívül még azért is választottam, mert az iskola szellemisége megfelelt az ottthoni nevelési elveknek. Már egészen kicsi koromtól kezdve jártam hittanra és a vasárnapi szentmisékre, így nem jelentett újdonságot a havi első pénteki diákmise sem.

Simon Ágnes 11/b

Számomra sorsszerű, hogy ide jöttem, illetve kerültem ebbe a suliba. A sorszerű helyett talán jobb szó, hogy Isten akarata, mivel nem is tudtam, hogy van ez a sulis. Pályaválasztási kiállításon találkoztam „vele” a Sportsarnokban. Nagyon tetszett, szinte abban a pillanatban éreztem, hogy itt fogom folytatni a tanulmányaimat. Őszintén szólva először félelmetes volt számomra ez a hatalmas épület, a labirintusszerű folyosók, de most már hálát adok, hogy ilyen szép környezetben tölthetem fiatal korom legszebb éveit, nem érzem a város forgatagát, a betonrengeteget, de mégis a város központjában vagyok, mindenhez közel. Soha nem szégyelltem, hogy katolikus iskolába járok, hiába kaptam néha megvetést. Az erkölcsös emberhez a saját vélemények vállalása is hozzá tartozik, annak ellenére, hogy más nem is gondolja így. Az iskolát szeretem, jó a társaság, minden diák ismeri a másikat, s szoros kapcsolatban vannak. A kol-

légiumi élet nagyon megváltoztatott, komolyabbá és felnőttbébbé váltam, de a legfontosabb, hogy életreszóló barátságot kötöttem három emberrel, hisz velük már két éve éjjel-nappal együtt vagyok, jóban-rosszban. S a diákélet nem könnyű, Istenhez imádkozva könnyebb, hisz segít, ha szükségünk van kintartásra és szeretetre!

Kiss Szabina 11/b

Pusztamagyaródon tanultam a Kenyeres Elemér Általános Iskolában és nagyon sok ismerősöm volt, akik a Mindszenty Gimnáziumról beszélgettek. Az egyik barátom, Árkus Péter nagyon sokat mesélt az iskoláról és az ünnepi szentmisékről. Azt gondoltam, hogy ezek az ünnepek sokat nyújthatnak nekem az életben. Péter azt mondta, hogy a tanárok nagyon segítőkészek és megértőek voltak velem. Gondoltam, hogy ez már egy jó érv, hogy ide járjak. Mindszenty-s diákként én is sokat meséltem a gimiről és ma már többen is járnak ide, akiknek ajánlottam: Szandra, Vera, Ádám... Nekik is nagyon tetszik a sulis, pont mint nekem, amikor kilencedikes lettem. Szóval szeretek ide járni, mert nagyon sok a barátom, a tanárok nagyon „jófejek”, erkölcsös emberekké próbálnak nevelni Bennünket.

Bódis Flóra 11/b

Amikor nyolcadikos voltam és pályaválasztási „útmutatóra” jöttem Zalaegerszegre, a Sportsarnokba, akkor fedeztem fel ezt az iskolát. Addig soha nem hallottam róla, az előttem ballagók közül senki nem választotta ezt az iskolát. Pályaválasztási kiállításon nagyon megtetszett és úgy gondoltam ez lesz számomra a legjobb iskola, másrészt pedig úgy gondoltam, hogy előny, hogy a kollégium is épületen belül van, és sokkal „kötöttebb”, tisztább is, mint a többi egerszegi kollégium, ráadásul egyik nagyon jó barátnőm is idejött. Tehát mindezekért szeretek ide járni, plussz jó a közösség..., igaz, hogy sokat kell tanulnom, de remélem így könnyebben elérem majd életcélokat!

Oláh Katalin 11/b

Adjunk esélyt Krisztusnak!

Október első szombatján igen szép őszi idővel ajándékozott meg minket a jó Isten! Az őszi nagymarosai találkozónak nem a fent idézett mondat volt a mottója, de a nap témájával kapcsolatban ez is elhangzott! Négyen utaztunk fel kocsimmal a Dunakanyarba és ott is találkoztunk sok ismerőssel.

A megtérés volt a találkozó vezérfonala és erről Berkecz Franciska szociális testvér tartott előadást. Bevezetőjében az ő személyes megtérését mondta el: Szegeden volt egyetemista a legkeményebb kommunista időszakban és ott először egy igen jó barátnőre akadt, de az idő múlásával rájött, hogy őt ez lelkileg nem elégíti ki. Egy idős szerzetes nővérrel találkozott, aki igen nagy hatással volt rá. Teljesen átalakult lelkileg és Istennek szentelte életét. Egy másik nővér is megosztotta velünk gondolatait, hogy indult el az Isten felé vezető úton.

Franciska testvér ezt a gondolatmenetet folytatva Salkaházi Sára életpéldáján keresztül is bemutatta, hogy a szeptember közepén boldoggá avatott szociális testvér is sok áldozattal és lemondással jutott el erre a helyes útra. Az előadást összefoglalva megállapíthatjuk, hogy 2 feltétel kell a megtéréshez: nemcsak a mi szabad akaratum, hanem Isten kegyelme is.

A fakultációk közül én egy olyan előadást választottam, mely e témát a Biblián keresztül elemzi. Martos Levente, Balázs atya, szombathelyi káplán azzal kezdte, hogy e téma igen szerteágazó, sokszor olvashatunk róla a Szentírásban. Szent Péter és Pál apostolok megtérését részletesen elemezte az atya. A tékozló fiú történetéről szólva hangsúlyozta, hogy a körülöttünk zajló

események is alakíthatnak minket.

Az igen tartalmas előadásokat hallgatván nem is vettük észre, hogy elszaladt az idő. A Duna parton fogyasztottuk el az ebédet és közben újabb ismerősökkel beszélgettünk.

A délutáni program szentségimádással kezdődött, az oltárra kihelyezett szentségtartó előtt a szociális nővérek a megtérésről olvastak fel rövid elmélkedéseket. Az oltár előtt a taizei kereszt volt felállítva és aki elvégezte a szentgyónását, az felakaszthatta azt a gémkapcsot, amit kapott a gyónás végén ezzel is kifejezve, hogy a bűntől való megszabadulás által ismét Isten gyermekei lettünk és úgy kapcsolódunk egymáshoz, mint a kereszten a gémkapcsok...

Hamarosan elkezdődött a szentmise is, melyet Magyarok Nagyasszonya ünnepének előestéjén a váci püspök atya mutatott be. Prédikációjában arról beszélt, hogy ő Szent Patrick nagy tisztelője, aki egy Írországhoz közeli szigeten létesített egy kegyhelyet. Aki ide el szeretne jutni, annak a kegyhely perjelével előzetesen beszélni kell. Lelkileg pedig böjttel és imádsággal ajánlatos készülni. Nekünk is előnyünkre válik, ha a lelki élet e két eszközével gyakran élünk.

Mária köszöntő és Sillye Jenő által vezetett rövid közös éneklés zárta ezt a lelkileg igen felemelő, szép napot.

Sokan voltunk a találkozón és hogy jövő tavasszal még többen legyünk jelen, ide írom a következő találkozó dátumát: **2007. május 19., szombat**

Szeles Miklós

Szent Gellért napi zarándoklat 2006.

Szeptember 22-én pénteken szép napra ébredtünk. Az idő kissé hűvös volt, de mindenki izgatottan várta a minden év szeptemberében megrendezésre kerülő Szent Gellért napi zarándoklatot.

Az idén a bödei Szent Anna kápolnáig gyalogoltunk el 15 km-en át. Negyed kilenckor volt a gyülekező a vasútállomáson, ahonnan két busz vitte a gimnázium tanulóit a teskándi hűtőházig és onnan kezdődött csak az igazi zarándoklat. Mire odaértünk, a Nap is kisütött és így út közben kellemesen csodálhattuk a festői szépségű tájat. A friss levegőn kikapcsolódhattunk a hosszú tanítási napok után. A kápolnához érve minden osztály kapott boldog Salkaházi Sára életéről készült feladatlapot, amit a tanulóknak kellett kitölte-

ni, és az eredmények alapján értékelték, majd díjazták a legjobbakat. A játék után a kápolna mögötti kis dombon pihentünk meg. Az ezt követő szentmise volt számunkra a nap fénypontja, amit Szalai Attila atya celebrált, gimnáziumunk gitáros énekcsoportja közreműködésével. A meghitt hangulatú misét követően indultunk a Hottót és Teskándot összekötő elágazáshoz, ahol a autóbuszok már vártak minket, hogy visszavigyék a kiindulási pontunkra.

Azóta is emlegetjük ezt a kegyelmekben gazdag zarándoklatot és hálát adunk a jó Istennek, hogy ilyen jó időt „biztosított” számunkra!

Csomós Mónika Dóra 10/a

HITTANÓRA AZ ISKOLÁBAN

Isten szeretetének parancsai: Az Úr napja a pihenés és az öröm napja

3. parancsolat: Az Úr napját szenteld meg!

A harmadik parancsolat egyszerűnek tűnik, már mint a magyarázat szemszögéből. Egyszerű is volt valamikor, de ma a gyermekeknek azt mondani, hogy ez a parancsolat azt jelenti, hogy a vasárnapot szentmisével és pihenéssel szenteljük meg, nem mond túl sokat.

Korunk modern emberének a vasárnap egészen mást jelent, így természetesen ezekben a családokban felnövekvő gyermekeknek is. Meg kell magyarázni, hogy a keresztény emberek a vasárnapot Isten ajándékának tekintik.

Beszélgetünk a vasárnapról, hogyan ünnepel, és miért jó, ha együtt van a család. Miért fontos, hogy az ember pihenjen, és a pihenés öröm.

A jól irányított beszélgetés megalapozza, hogy megértsék, hogy mindannyian Isten nagy családjába tartozunk és a vasárnapi szentmise

a nagy család találkozása és közös ünneplése. Milyen jó másokkal találkozni. Isten pedig minden vasárnap találkozóra hív bennünket.

Természetesen közben nagyon sok probléma merül fel. A mai modern ember problémái. De a legnagyobb probléma, hogy nincs keresztény háttér, nincs példa. A kicsi gyermek gondja nagyon szomorú: „Megértem, hogy a mennyei Atya engem is vár, úgy szeretnék örömet szerezni Neki, de ha nem visznek el?”

Tapasztalataim szerint ilyen nehéz körülmények között is megértik és legtöbbször szívvel-lelélekkel szeretnék megélni is a vasárnap megszentelését. Nem elég tehát, hogy megértsék, a gyakorlati megoldást is meg kell találnunk a gyermekek érdekében, segítségül kérve a szülőket.

Nátrán Józsefné

A hónap szentje:

Skóciai Szent Margit

„Ne féljetelek, érdemes Krisztus nyomában járni, életet, családot, nemzetet szolgálni, mert ez az út vezet a kívánt végre.”

Seregély István

Ha életével megismerkedünk, rögtön az jut eszünkbe, hogy benne is megtalálhatók azok az erények, amelyek nagyapját is szentté tették.

Skóciai Margit, Szent István királyunk unokája volt. Édesanyja, Ágota, István király leánya, itt Magyarországon lett Edward, angol herceg felesége, aki hazánkban keresett menedéket. Margit 12 éves volt, amikor édesapja magyar földön alapított családjával visszatérhetett Skóciába.

Margitból skót királyné lett, amikor III. Malcolm király feleségül vette. Király, akit alattvalói sem szerettek, gonosz, zsarnok, gyilkos uralkodónak tartották, felesége életét is

megkésérítette.

Margit imái, Isten iránti hűsége, hite és bizalma megváltoztatta férjét és jóságos, szeretetteljes élete a királyi udvart is átalakította. Gondoskodása egész népére kiterjedt. Tevékenyen részt vett az egyházi életben, templomokat, kolostorokat építtetett és mindig gondja volt a szegényekre is.

Skócia népe mindig hálás volt Margit királynénak. 46 évet élt, de imádságos, vezeklő élete nem merült feledésbe. Szentként tisztelték már a halála után is, de csak jóval később, 168 év múlva avatták szentté.

Nátrán Józsefné

Az Egyház hét szentsége

Az Újszövetség szentségeit Krisztus alapította, a számuk hét, és ezek: a kerestség, a bérmlás, a bűnbocsánat, az Oltáriszentség, a betegek kenete, az egyházi rend és a házasság szentsége. A hét szentség a keresztény élet minden fontos pillanatát és állomását érinti: a szentségek a keresztények hitéletéhez megadják a születést és a növekedést, a gyógyulást és a küldetést. Ezen a téren bizonyos hasonlóság található a természetes élet állomásai és a lelkiélet állomásai között.

Jó, ha tudod: Az Eucharisztia idegen szó, az Oltáriszentséget nevezzük így. Jézus örül, amikor a szentáldozásban

találkozik velünk. (Jn 6, 53)

Egyházunk szorgalmazza, hogy minden évben legalább egyszer áldozunk.

Áldozni jó minél többször. Jézus azért választotta ki a mindennapi kenyeret szentségi lakásul magának, hogy gyakran vegyük magunkhoz. Az őskeresztények minden szentmisén áldoztak. Mi is áldozhatunk minden szentmisén, ha már voltunk elsőáldozók és nincs súlyos bűnünk. A szentáldozás a szentmisén való részvételt tökéletesebbé, teljesebbé teszi.

Ahhoz, hogy méltóképpen áldozzunk, szükséges, hogy a kegyelem állapotában legyünk, megtartsuk a szentségi bűjtöt.

A szentségi bűjtöt akkor tartjuk meg, ha a szentáldozás előtt egy órán át semmit sem eszünk, és semmit sem iszunk.

A szentgyónásra alapos lelkiismeretvizsgálattal, bűnbánattal és azzal az elhatározással készülünk, hogy többé nem akarunk bűnt elkövetni, és ezzel Istent megbántani. Amikor lelkiismeretvizsgálatot végzünk, számba vesszük bűneinket, hogy majd a gyónáskor megvallhassuk őket. A gyónáskor a pap elégtételt ad, ez többnyire valamilyen imádság vagy jótett, amit a gyónás után el kell végeznünk. Az elégtétel elvégzése jele annak, hogy készek vagyunk bűneinket jóvátenni.

Az elmélet után nézzük meg, hogyan valósul meg mindez az életben!

Találkozások

Fanni 4. osztályos tanuló az Ady Endre Általános Iskolában. Plébániánk közösségéhez tartozik szüleivel együtt. A hittanulás során az első szentgyónásra és az első szentáldozásra készülnek szeptember végén Nátrán Józsefné Nusi néni támogatásával. Őket kérdezgettem:

Mióta jársz hittanra?

– Óvodás korom óta. Akkor még az óvó néni foglalkozott velünk. Beszélgettünk Jézusról, az imádságról: imádkoztunk szüleinkért, társainkért. Áldást kértünk rájuk. Sokszor rajzoltunk, színeztünk. Szerettem. Jónak láttam. Már vártam, hogy iskolás lehessenek.

Hogyan folytatódott az iskolában a hittanulás?

– Imádkozunk, utána Nusi néni mond történeteket Jézusról, Istenről. Rajzolunk is, néha énekelünk.

Imre atya a szentbeszédben mesélt egy hittanossal való beszélgetésről. A diák elmondta, hogy ő kötelességteljesítés miatt jön a misére, hittanra. Az atyától pedig arról hallott, hogy lehetne ez másként is: belső akarásból, igényből is: misére járni azért mert „kell”, vagy azért mert „lehet”. Te, miért jössz a szentmisére?

Egyházközségünkben sokan vagyunk, kik részesülhetünk e szentségek által közvetített kegyelmekben. Fanninak és szüleinek köszönjük, hogy megosztották velünk hitbeli élményeiket. Isten áldását kérjük családjukra!

Itt az idő, hogy mi átgondoljuk újra, mit kell tennünk ahhoz, hogy méltóképpen ünnepeljünk minden egyes alkalommal.

Kedves fiatal testvérünk! Jézus mindennap vár templomunkban! Te hány századikszor-áldozó vagy?

– Örülök, hogy lehet misére járni.

Hogyan készülsz az első áldozásra?

– Imádkozom, minél többször igyekszem járni a misére. Megpróbálok jó lenni, méltó lenni.

Másra gondoltál-e?

– Micsodára?

– *Édesanya*: – Meghívtuk a rokonokat: nagyszülőket, férjem dédmamá-ját, a keresztszülőket. Körülbelül 14-15-en leszünk. Hetekkel előbb kerestünk megfelelő fehér ruhát, hiszen Jézus kis menyasszonya lesz Fanni.

– *Édesapa*: – Itt esküdtünk ebben a templomban, akkor tettünk egy fogadalmat arra, hogy keresztény értékrend szerint neveljük őt. Ennek fontos eseménye lesz az első szentáldozás. Fokozott izgalommal várjuk azt a jeles napot.

– *Édesanya*: – Mindketten vallásosan nőttünk fel, azonban az idők folyamán másra terelődött a hangsúly életünkben. Elköltöztünk. Idegen környezetben nem mentünk a templomi közösségbe, inkább a családi gyertyagyújtások, közös imádság maradt. Fanni hatására azonban újra együtt jövünk vasárnaponta misére. Egész másképpen telik így az életünk. Számunkra nagy ajándék mindez.

A bűnbánat és az eucharisztia szentségében való részesedés után így ír az édesanya az átélt élményekről:

Jaj, nem is tudom szavakban leírni, hogy mi is történt velünk. Még most is borsózom, ha rá gondolok.

Reggeli friss ébredés után az előkészületek volt a hangsúly, semmiképpen sem szerettünk volna elkésni. Nusi néni várt minket a bejáratnál és az Ő kedves szava megnyugtatta a nagyon-nagyon izguló gyerekeket. A mise keretén belül minden kis gyermek szerepelt, verssel, köszöntővel, ők olvasták fel az olvasmányt, a szentleckét, a könyörgéseket is. Csodálatos volt a misének minden egyes pillanata. Elérkezett a Szent áldozás. Mindenki szívébe beköltözött Jézus. Valóban leírhatatlan volt.

A templom bejáratánál kattogtak a fényképezőgépek.

Otthon is a várva-várt ünneplés volt a főszerep. Kicsik és nagyok ebéd után jól beszélgettünk, játszottunk. Este elalvás előtt átbeszéltük a nap eseményeit és Fanni utolsó mondata a következő volt:

„Anyá, még sohasem vártam ennyire, hogy vasárnap legyen. Ugye tudod, miért?”

„Természetesen tudom – válaszoltam.”

Báli meghívó

10 éves a Szent Család Óvoda

Szeretettel hívunk és várunk minden kedves szülőt, akiknek gyermeke a 10 éves fennállását ünneplő Szent Család Óvoda közösségének tagja volt, hogy együtt ünnepeljünk a hagyományos bálunkon.

Ez a bál az idei nevelési év jubileumi rendezvénysorozatának első nagy állomása, melyet **november 25-én, szombaton 19 órai kezdettel** tartunk a Mindszenty iskola tornatermében.

Kérjük, jelentkezésüket november 10-ig jelezzék az óvodában. Tel.: 596 932, 596 933

„Ugye lángolt a szívünk!” (Lk 24,32)

XIII. Családkongresszus

2006. november 9-11. Máriabesnyő

Kedves családok és házaspárok, kedves családokat szerető szerzetes- és paptestvérek, kedves mindnyájan, akik a családi élet mellett álltok!

Szeretettel hívlak mindnyájatokat XIII. Családkongresszusunkra, melynek mottójául az emmauszi úton hazafelé tartók szavait választottuk: „Ugye lángolt a szívünk!” (Lk 24, 32).

A kongresszusra Máriabesnyőn, a **Mater Salvatoris Lelkigyakorlatos Házban** (2100 Gödöllő-Máriabesnyő, Kapucinusok tere 3.) kerül sor.

A jelentkezési lap letölthető a www.hirporta.hu-ról.

Minden jelentkezőnek visszaigazolást és részletes programot küldünk. A Családok Királynőjének közbenjárását kérve mindnyájatokért, akik magyar családok megszentelődéséért dolgoznak

Bíró László

A MKPK családreferens püspöke

Taizé Zágráb

2006. december 28. - 2007. január 1.

A bizalom zárandokútjának legnagyobb találkozóira rendszeresen év végén Európa valamelyik nagyvárosában kerül sor. Ezeken a találkozókön több tízezer fiatal vesz részt Európa számos országából, de más kontinensekről is érkeznek. A soron következő **2006. december 28.** (csütörtök) és **2007. január 1.** (hétfő) között a horvát fővárosban, Zágrábban kerül megrendezésre.

Azoknak, akik a horvát fővárosban készülnek arra, hogy fogadják a zárandokokat, és azoknak, akik arra készülnek, hogy elutazzanak oda, a fénypontot egyaránt maga a találkozó jelenti, amely lehetőséget kínál a különböző országából érkező fiataloknak arra, hogy közösen imádkozzanak és megoszthassák egymással gondolataikat.

Részletes információk:

taize.kimiroda.hu, www.taize.fr

Jelentkezési határidő:

2006. november 15.

November 25-én 19³⁰ órára újabb **taizéi imaóra**ra hí-vunk mindenkit a Mindszenty iskola Zárdakápolnájába.

December 2-án szombaton 9 órai kezdettel **Veres András** megyéspüspök egész napos **közös lelkigyakorlatot** tart a plébánia ifjúsági közösségei számára Mindszenty iskola Zárdakápolnájában.

Színházi látogatás

2006. november 3-án, pénteken 19 órai kezdettel Budapesten a Pataky Művelődési Házban a Rock- és Musical Színház előadásában **Kocsák Tibor** és **Miklós Tibor** darabját, a **Kalkuttai Teréz** anya életéről szóló

Kiálts a szeretetért!

című musicalt mutatják be.

A rendezvény megtekintésére autóbust indítunk.

Résztvételi díj: autóbusz költség 2500 Ft/fő + színházjegy 1700 Ft, illetve 2100 Ft.

Jelentkezni a résztvételi díj befizetésével együtt **Hadrikné Sütő Valériánál** lehet.

Telefon: (30) 9584 367

Indulás: 2006. november 3., 15⁰⁰

A következő **Ünnepi Harangszó** **december 28-án** jelenik meg.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója. Megjelenik kéthavonként.

Szerkeszti: Tájékoztató Munkacsoport

E-mail: harangszo@mariamagdolna.hu

Felélős kiadó: Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:

8901, Zalaegerszeg, Balatoni u. 1., Pf.: 91.

Tel.: (92) 599 230, Fax: (92) 599 231

Web: www.mariamagdolna.hu

E-mail: plebania@mariamagdolna.hu

Tipográfia: Frimmel Gyula

Nyomdai előkészítés: Paksa Tamás

Nyomás: Gura Nyomda Bt.

Zalaegerszeg, Hock J. út 92/B.

Telefon: (92) 599 464

